

Nr 363.

Av herr **Holmström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 21, med förslag till lag om allmänna vägar m. m.

I 21 § av uti proposition nr 21, med förslag till lag om allmänna vägar m. m., intaget lagförslag föreskrives, i vad ordning beslut om anläggande av ny väg på landet skall fattas, och i 22 § av samma lagförslag lämnas motsvarande föreskrifter för stad. Gången av det hela är i huvudsak, att om fråga uppstår om anläggning av ny allmän väg, skall länsstyrelsen först hålla ett sammanträde med dem, som saken skall angå, och, om därvid anslutning vinnes till väganläggningen, låta uppgöra plan och förslag till vägen, vilken plan sedermera skall under kort tid hållas tillgänglig för allmänheten. I vissa fall skall ärendet remitteras till byggnadsnämnd. Sedan slutligen vägstyrelse och vägstämman beretts tillfälle att yttra sig, skall länsstyrelsen meddela beslut.

I vissa andra liknande lagar och förordningar finnes föreskrivet, att innan åtgärd, som berör kronan tillhörig fastighet, må vidtagas, yttrande skall infordras från den myndighet, under vars förvaltning fastigheten står. Detta gäller exempelvis i fråga om fastställande av ny stadsplan, tomtindelning, byggnadsplan m. m.

Motsvarande föreskrift synes vara erforderlig även när ifrågasatt ny väg berör kronan tillhörig mark. De förvaltande statliga myndigheterna kunna icke alltid vara i tillfälle att observera kallelser till möte för vägfrågans dryftande eller meddelande, att vägförslaget hålles tillgängligt för allmänheten, och hava ofta ej tillfälle att behandla saken på ort och ställe. Detta gäller särskilt de centrala myndigheterna i Stockholm.

De värden, som härvid kunna stå på spel, äro stundom mycket betydande. Såsom exempel kan nämnas, att det hänt, att länsstyrelser fastställt beslut om anläggande av allmän väg på sådant sätt över kronan tillhörig, för militärt ändamål disponerad mark, att fara uppstått för trafikanterna genom skjutningar och andra övningar eller att en del militärövningar ej längre kunnat äga rum. Saken har sedan fått ordnas genom ändring i länsstyrelsens beslut om vägens sträckning. Ehuru väl, om en väg fastställs i olämplig sträckning över kronans mark, saken sålunda ibland kan rättas till genom ändring av beslutet, så förorsakar detta mycken omgång och tidsutdräkt.

Bäst synes vara, att de föreliggande statsintressena få göra sig hörda redan på ett relativt tidigt stadium av vägfrågans behandling. Detta kan på ett enkelt sätt åvägabringas genom att i väglagen föreskrift meddelas, att därest planerad väg berör kronan tillhörig fastighet, särskild kallelse till i 21 § av den föreslagna lagen omförmält sammanträde skall i god tid före sammanträdet tillställas den statsmyndighet, under vars förvaltning fastigheten står, ävensom att plan och förslag till väg, som berör sådan fastighet, ej må fastställas,

med mindre vederbörande förvaltningsmyndighets yttrande däröver inhämtats. Även när andra statsintressen än fastighetsintressen beröras av vägföretaget, synes en motsvarande föreskrift påkallad.

Under åberopande av det anförda föreslås,

att i 21 § första stycket av lagen om allmänna vägar efter ordet »ansökningen» införes en ny mening av följande lydelse: »Angår saken kronan tillhörig fastighet eller berör den eljest något statens intresse, skall statsmyndighet, som har att förvalta sådan fastighet eller företräda dylikt intresse, i god tid före sammanträdet särskilt kallas till detsamma», samt att i andra stycket av paragrafen, efter ordet »allmänheten» införes en ny mening, så lydande: »Berör företaget kronan tillhörig fastighet eller eljest något statens intresse, skall yttrande över förenämnda plan och förslag inhämtas från den myndighet, som har att förvalta sådan fastighet eller företräda dylikt statens intresse.»

Stockholm den 17 januari 1934.

Nils Holmström.